27/04/2023

Патријарх Порфирије потписао уговор о стипендирању студената високообразовних богословских установа

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије, заједно са Надбискупом београдским г. Ладиславом Неметом и председником Мешихата Исламске заједнице у Србији муфтијом Мевлудом еф. Дудићем, закључио је 26. априла 2023. године са Управом за сарадњу са Црквама и верским заједницама, коју је представљао директор др Владимир Рогановић, уговор о стипендирању студената високообразовних богословских установа.

Светејши Патријарх је после свечаног потписивања уговора у Палати Србија узео учешће у округлом столу на тему Верско образовање у 21. веку – перспектива и усклађеност са образовањем у Републици Србији.

У пратњи Његове Светости Патријарха били су преосвећена господа Епископ бачки г. Иринеј и викарни Епископ новобрдски г. Иларион. У панел дискусијама учествовали су представници Православног богословског

факултета у Београду: декан протојереј проф. др Зоран Ранковић, продекан за науку протојереј-ставрофор проф. др Владимир Вукашиновић, продекан за наставу јереј проф. др Србољуб Убипариповић, проф. др Александар Ђаковац и доцент др Данило Михајловић.

У свечаности је узео учешће и председник Врховног сабора Исламске заједнице Србије муфтија Мухамед еф. Јусуфспахић.

Програм је поздравном речју отворио др Владимир Рогановић:

– Истинска је радост наћи се на месту домаћина оваквог скупа у Палати Србија и зажелети вам топлу добродошлицу у име Управе за сарадњу са Црквама и верским заједницама Министарства правде Владе Републике Србије. Већ и сама ова слика која се пред нашим очима указује, а проноси читавом нашом Србијом и широм света, слика заједништва поглавара, најугледнијих представника, научних делатника и студената наших цркава и верских заједница, које све скупа имамо част да угостимо, сваком ће добронамернику бити јасно сведочанство о добрим и стабилним међуверским односима како међу самим црквама и верским заједницама тако и са нашом заједничком кућом Републиком Србијом и њеним институцијама. То је и не мање важно сведочанство о међусобном поштовању које гајимо једни према другима. Оно није само декларативно, оно је дубоко искрено и на понос је нашем друштву. Штавише, данашњи скуп оснажен присуством студената теолошких наука из целе земље, које посредством наше Управе стипендира Република Србија и који ће изнети своја размишљања на посебним панел дискусијама, видимо као символ слоге, као знамен међуверског и међуетничког склада, јединства и толерантности у истинском богатству наших сличности и различитости. То је, рекао бих, и последица људскости из које као један од духовних идеала сјаји толерантност. Она у својим најдубљим изразима надилази чак и саму етичност постајући залог сваког достојанственог националног или конфесионалног уверења. Верујем да се човек великим показује у срећи, а узвишеним у толерантности. Ваше учешће на овом скупу, који осим свечаног има и радни карактер, видимо као израз духовне ширине наших верских поглавара и нашег верујућег човека en général, али и као признање институцијама Републике Србије које црквама и верским заједницама пружају штедру подршку у развоју духовног живота, слободе вероисповедања и остваривању свих међународно признатих верских права. Оно исходи из разумевања духа и духовности нашег простора и управо тог верујућег човека, али и из преданог и свакодневног рада прожетог дубоком вером о важности наше мисије. Због тога нашу мисију, која

није и не може бити ништа друго него заједничка, схватамо као рад за добробит целокупног нашег друштва. Управо зато смо се и данас окупили не само топографски већ и у свечаној радости и жељи да шаљући поруку добре воље наставимо да негујемо дух заједништва. То је у пуном сагласју са политиком коју води Република Србија. У исто време, то је и темељ за понашање сваког одговорног духовног човека. У центру наше пажње данас је теолошко образовање. Однос према њему захтева посебан приступ и пажњу, јер је реч о области образовања која има високо нијансиране мисионарске делатности. Посебност теолошког образовања огледа се најпре у чињеници да оно човека води ка богопознању и стварању друштва праведности и вредности. У времену у којем живимо када угледни духовници, научници и људи просечници детектују губитак духовности, образовање у духу теолошке науке може да допринесе да се као личности правилно развијамо, да расуђујемо својства епохе и настојимо да се залажемо за трајне вредности мира, стабилности, добросуседства, пријатељства и изградње складних међуверских односа као органских претпоставки за развој друштва. Подсетимо се, појави универзитета претходио је кроз историју рад разноврсних теолошких школа. Многи познати светски универзитети разбокорили су се из средњих богословских школа. Стога се као природно гледиште намеће потреба да ценимо стубове богословског образовања као снагу која подупире те, само оку невидљиве, куће и духовна уточишта која су нам неопходна у временима сваковрсног просперитета, али онда када над светом крену да се надвијају бурни и тмасти облаци. Управа за сарадњу са Црквама и верским заједницама континуирано опредељује знатна средства за стипендирање студената високих школских установа и реализацију бројних пројеката Цркава и верских заједница у којима активно и учествује. Наставићемо то да чинимо и убудуће, јер остајући посвећени неговању најбољих односа са нашим Црквама и верским заједницама и настављајући да пружамо подршку средњем и високом теолошком образовању подржавамо и нашу заједничку будућност. Верујем да је тешко наћи кориснијег и богоугоднијег начина за то него што је улагање у образовање и васпитавање наше деце. Нека нас и ово сабрање искрено оснажи у тој мисији.

Уследило је обраћање Патријарха српског г. Порфирија:

– Радостан сам што смо се сабрали у Палати Србија са свешћу и спознајом да је Универзитет, уопштено узевши, ако не најважнија онда сигурно једна од најважнијих институција у сваком друштву и у свакој држави. То је место где најнеопходнија знања стичу они који ће заузимати најважније функције и позиције у друштву и у држави. Наравно, у изворном смислу свог постојања

Универзитет није само место где се стичу само спољашња знања, него је и место које је позвано да обликује и етос, унутрашњу, етичку, моралну димензију оних који се уче на Универзитету и оних који уче. Ако то важи за друштво у целини, ако то важи за сваку државу, усуђујем се да кажем тим пре то важи за Цркву и за верске заједнице. Факултети богословски, без обзира којој Цркви и верској заједници припадају, јесу сам извор тренутног и будућег духовног формата Цркве и верске заједнице, јер на богословским факултетима студирају они који ће сутра бити свештенослужитељи или ће пак заузимати места унутар својих Црквa и верских заједница са којих ће поучавати друге вернике. Као што важи да Универзитет није место где се стичу само спољашња знања него се обликује и унутрашњи профил сваког студента, то још више важи за богословске школе. Вера и теологија нису просто науке у нивоу других наука, него је вера пре свега живот у Богу, у заједници са Богом, живот у складу са Божјим заповестима. Стога већ по себи се разуме да оно што се учи на богословским школама подразумева се и поистовећује и са животом оних који студирају. Када говоримо о теолошким факултетима ми не можемо говорити о спољашњем и унутрашњем образовању. То је једно те исто, као што гласи древна отачка мисао: Ако хоћеш да будеш истински теолог онда се истински и на прави начин моли. Ако се истински молиш онда си прави теолог. То значи учинити своју веру својим животом. Стога не треба да чуди што се ми сабрамо не само овде, него се свуда у свету, на сваком месту, сабирамо и препознајемо једни друге као браћу без обзира на то ко на ком богословском факултету студира или коју функцију и које послушање има у својој Цркви или у својој верској заједници. Видети другог човека, без обзира одакле долази и ко је, као свог ближњег и као свог брата јесте напросто саставни део наше вере или наших вера. У том смислу важно је да смо толерантни према свима и свакоме. Међутим, ми између себе једни друге доживљавамо много више него што може да изрази реч толеранција. Осећамо да смо Божја деца и да смо сви позвани да оно што је Богу мило и што је честито и по људским правилима и законима буду и наша правила. Отуда учећи се на богословским школама, иако учимо по принципима, имамо своја правила живота које никоме не намећемо, а у исто време немамо ништа против тога да свако бира свој пут како њему одговара. Подразумева се притом да никада не можемо пристати да нама било ко намеће нешто што је страно ономе оно што је темељ наших живота, а то јесте закон Божји. Ми смо из тога благодарни и Вама лично, Директоре, као и свим Вашим сарадницима у Управи за сарадњу са Црквама и верским заједницама што сте препознали овакав значај богословских школа и што сте, иако знам да то није једноставно, донели одлуку да поделите стипендије, а то чините

већ више година уназад, оним студентима који се труде, који су вредни и који показују значајан успех у својим студијама. Сигуран сам да ће бити тако и убудуће. Хвала свима и нека Господ благослови.

После обраћања представника Цркава и верских заједница, приступило се потписивању уговора о додељивању стипендија за студенте високообразовних теолошких установа.

Управа за сарадњу са Црквама и верским заједницама организовала је овај скуп и округло сто у намери да укаже на значај теолошког образовања и пружи подршка његовом даљем унапређивању. За школску 2023/2024. годину опредељена су средства за стипендирање седамдесет и пет студената високообразовних теолошких установа који образују будуће теологе традиционалних Цркава и верских заједница.

Округли сто на тему „Верско образовање у 21 веку – перспектива и усклађеност са образовањем у јавним школама у Републици Србији“ пратиле

„Верски

„Верско

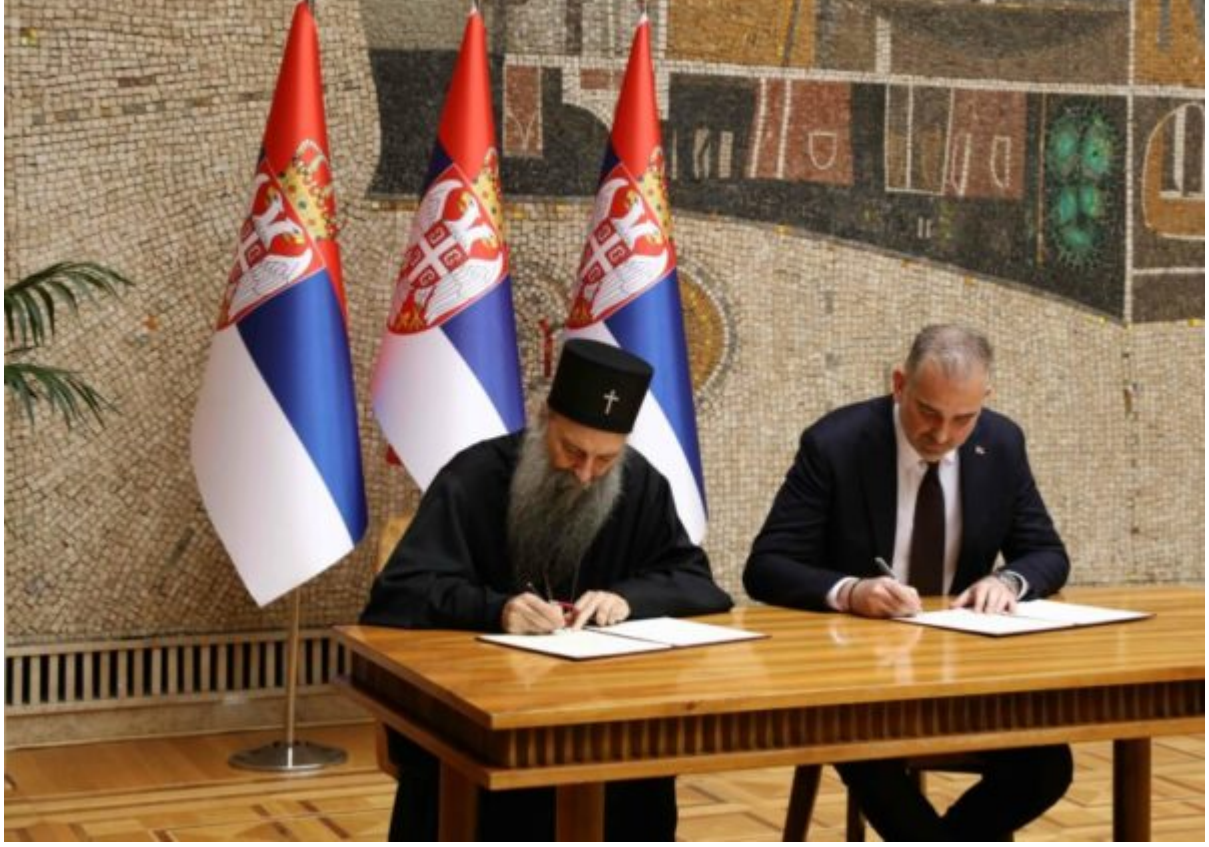

spc.rs